

Nie taka pomoc straszna – cz.1

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna funkcjonuje w szkole od „zawsze” (jej obecna podstawa prawna to *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach*), jednak cały czas mamy wątpliwości, czy to, co robimy, robimy dobrze.

Porządkując wiedzę dotyczącą tego tematu, należy odpowiedzieć na kilka podstawowych pytań: komu?, kto?, jak?, gdzie?

Komu?

Lista jest stosunkowo długa. Uczniowie, którzy powinni być objęci pomocą psychologiczno-pedagogiczną to:

- ✓ uczniowie niepełnosprawni,
- ✓ uczniowie niedostosowani społecznie lub zagrożeni niedostosowaniem społecznym,
- ✓ uczniowie ze specyficznymi trudnościami w nauce (podstawą jest opinia poradni),
- ✓ uczniowie zdolni,
- ✓ uczniowie, którzy doświadczają sytuacji kryzysowej lub traumatycznej,
- ✓ uczniowie z zaburzonym zachowaniem i zaburzonymi emocjami,
- ✓ uczniowie z zaburzoną sprawnością językową,
- ✓ uczniowie chorzy przewlekłe,
- ✓ uczniowie z niepowodzeniami edukacyjnymi,
- ✓ uczniowie z zaniedbanych środowisk,
- ✓ uczniowie, którzy mają problem z adaptacją w środowisku.

Do listy z rozporządzenia mamy obowiązek dodać każdego ucznia, który według naszej obserwacji i diagnozy, potrzebuje pomocy.

Wcześniej napisałam, że lista jest długa. Warto by dodać jeszcze, że również obszerna. Zastanówcie się Państwo, ilu takich uczniów macie w swojej placówce. Będzie 50%? Może więcej, czy może mniej? Nie będziemy się licytować. Jedno jest absolutnie pewne: uczniów, którzy powinni mieć zapewnioną pomoc psychologiczno-pedagogiczną, w naszej szkole jest sporo. W związku z taką różnorodnością potrzebujących, pomoc nie może być identyczna dla wszystkich zainteresowanych grup. Każdy rodzaj pomocy rządzi się trochę swoimi prawami.

Dzisiaj chciałabym przybliżyć sytuację uczniów z niepowodzeniami edukacyjnymi. Jaki to uczeń jest „z niepowodzeniami szkolnymi”? Ten, który otrzymał oceny niedostateczne semestralne, końcoworoczne, czy ten, który mógłby otrzymywać czwórki, a w dzienniku pojawiają się przede wszystkim dwójki i trójki? Oczywiście, jeden i drugi. Każdemu z nich powinna zostać zaproponowana pomoc. Czy taka sama? I tak, i nie. Oczywiście chcemy, aby uczniowie uzyskali wyższe oceny, musimy jednak wziąć pod uwagę, co jest przyczyną powyższych sytuacji (słabość procesów poznawczych, brak wsparcia rodziców, brak

motywacji...). Dopiero gdy będziemy znać przyczynę, możemy zastanowić się nad formami pomocy.

Co możemy zaproponować uczniom z niepowodzeniami edukacyjnymi? Jako pierwsza może pojawić się propozycja zajęć dydaktyczno-wyrównawczych. Uważam jednak, że warto spróbować inaczej. Ciekawą formą pomocy jest organizacja zajęć rozwijających umiejętność uczenia się. Grupy mogą składać się z różnej liczby uczniów, w zależności od ich potrzeb i możliwości. W trakcie zajęć uczniowie między innymi:

- ✓ poznają swoje mocne i słabe strony,
- ✓ uczą się planowania i organizowania własnego procesu uczenia się,
- ✓ wzmacniają aktywność intelektualną,
- ✓ poznają swój indywidualny sposób uczenia się.

Wszystkie zadania, ćwiczenia, aktywności pojawiające się na spotkaniach mają tak naprawdę jeden cel: pomóc uczniowi zrozumieć, że można zwiększyć efektywność uczenia się. Trzeba tylko (a może aż) wiedzieć, jak to zrobić. Zaczniemy więc od tego, by pokazać naszemu podopiecznemu inny styl nauki, inne spojrzenie na proces uczenia się. Zajęcia trwają 45 minut i mogą być prowadzone przez:

- ✓ nauczyciela przedmiotu,
- ✓ wychowawcę,
- ✓ pedagoga,
- ✓ psychologa,
- ✓ terapeutę z zakresu terapii pedagogicznej.

Czy jedynie ta forma jest potrzebna uczniowi z niepowodzeniami edukacyjnymi? Odpowiem: *Nie wiem*. Tylko nauczyciele, którzy znają ucznia, mogą zdecydować, jak w pełni powinna wyglądać pomoc psychologiczno-pedagogiczna zaproponowana konkretnemu dziecku. Musimy jednak pamiętać, że jest ona dobrowolna i nieodpłatna. I na zakończenie: o formie pomocy i okresie jej udzielania zawsze informujemy pisemnie rodziców .

Bibliografia

1. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz.U. 2017, poz. 1591).
2. R. Cybulska, H. Derewlana, A. Kacprzak, K. Pęczek, *Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie edukacji w świetle nowych przepisów prawa oświatowego*, Warszawa 2017, ORE.